

Znake starosti na obrazu in plešasto glavo

boste preprečili najenostavnejše in najudobnejše s pomočjo dveh proizkušenih, zanesljivih in skozi dolga leta pri-
tubljenih preparatov: I. Fellerjeva prava kavkaška Elsa-

pomada za obraz in kožo, čuva mladost in lepoto ter je najmočnejšega delovanja zoper pega, sojedce, nečisto polt, rdeče in hrapave roke. Z redovito masažo se odpravijo tudi gube z obraza. II. Fellerjeva močna pomada za lase odstranjuje perhljaj, preprečuje izpadanje las in prerano osivelost, krhke lase napravi mehke in voljne. Cena

obeh pomad je enaka. Za poizkus 2 lončka od ene vrste ali po 1 lonček od obeh vrst Elsa pomad že ob enem s zavojnino in poštino za 38 din., ali samo proti vnaprejšnjemu poslanemu denarju, ker je po povzetju poština za 10 din. vsilja. Naročila nasloviti: lekarnarju Eugen V. Fellet v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatska.

jih še čaka vojaško življenje, bi pač priporočal, da naj jim ne bo žal za čas, ki ga žrtvujejo odseku, ker to jim pride vse v prid pri vojaki. — Vas in vse brate Orle pozdravljaj: A. J.

Ali ste ga slišali? Se li ne zrcali iz teh vrst duša prostega, pa poštenega fanta, navdušenega Orla? In kako resnično je vse, kar je napisal — Tudi letos boste nekateri kmalu oblekli vojaško suknjo. Pa glejte, da ne boste taki, da bi nam Slovencem delali sramoto. Zavedajte se, da imate tudi dušo! Kako žalostno je, če se sliši fanta, ki je prišel od vojakov, pa pri vsakem pogovoru meša tiste grde kletve južnih krajev (sicer pa naše tudi niso lepe!).

Pa ne smem prezreti Orla! Ko bi se le vsi fantje zavedali, koliko koristi imajo od tega, če redno in vestno tpolnjujejo dolžnosti, ki jih jim nalaga Orel. Kako se vsakemu dobro zdi, ko pride k vojakom, pa že zna večinoma vse redovne vaje in mu ni treba, kakor včasih komu komandirati: seno — slama, da se pravilno suče. Pa tudi predavanje mu ne bodo ostala brez koristi. Več kot človek zna (seveda dobrega), več velja! Nisem še nikdar nobenega fanta-vojaka slišal, da bi se kesal, da je bil pri Orlu, pač pa je vsak zelo hvaležen za vse, kar se je naučil.

Zato pa, starši, pustite svoje fante k Orlom, pustite jih v pošteno družbo, če nočete, da bi od vojakov nazaj prišli suroveži. Kdor je dober Orel, ne le na papirju, ampak tudi v srcu, tak bo tudi čas preizkušnje dobro prestal. Vsi dobri, pošteni, krščanski fantje, združite se v eni veliki organizaciji, v našem Orlu!

Za ljubo zdravje.

Znan je pregovor, da je zdravje največje bogastvo. Zato mora seveda skrb za zdravje biti ena naših prvih svetnih skrbi. Saj je to skrb za zdravje, ki je sicer res le za ta svet, vendar tudi Bog sam v svoje postave vzel in nam jo je kot 5. božjo zapoved naložil izpolnjevati. On, ki je človeka ustvaril in dušo s telesom združil, hoče, da v zdravem telesu prebiva zdrava duša. Zdravo telo je namreč vir moči, je vir dela in uspehov ne le v telesnem in gmotnem oziru, ampak tudi v duševnem. Zdrav človek je namreč bolj vnet in vztrajen v čednostnem krščanskem življenju. Naravna podlaga čednosti, katero mora še podpirati nadnaravna milost božja, je torej nedvomno — zdravje.

Najjasnejši dokaz za našo trditev nam nudijo medvojne in povojne razmere. Vojska je še vsakokrat čednost poteptala, taka, kot je bila pretekla svetovna, pa še prav posebno. Človek je zgubljal svojo mirno razsodnost in volja mu je pešala vsled prevelikega telesnega izžerpanja ne-le onim pri vojaki, tudi doma. In tako je res bila čednost marsikje poteplana, pa tudi zaničevana.

Zdaj iščejo pota za zboljšanje človeškega življenja, da bo zopet čednost v časti. Naš namen je opozoriti danes na eno pot, ki nas med drugimi tudi vodi k temu cilju. To je skrb za telesno zdravje. Mohorjeva družba, ki že dolga desetletja od Slomška sem daje našemu na-

rodu oporo v dobrih knjigah, je videla to pot in je zato izdala knjige »Za ljubo zdravje!«. Te knjige sicer niso naše toliko čitateljev, kot razne povesti, a gotovo so družine, ki hranijo te knjige bolj kot kako skrivnostno zavrtilo. Enako je prav potrebno, da imamo posebno ministrstvo za narodno zdravje. To je dolžno skrbeti najprej za tiste, ki so zdravje izgubili, za bolnike, torej za bolnišnice, za okrajne in okrožne zdravnike. Seveda, ne bi nič škodilo, če bi to nalogo posebno z ozirom na Slovenijo, malo bolje vršilo kot dozdaj. Ima pa to ministrstvo tudi to nalogo, da uči zdrave, kako zdravje ohraniti. Prvi znaki, da se bo posvetilo tudi tej skrbi, je list »Zdravje«, ki izhaja v Ljubljani zdaj že drugo leto.

Toda prijatelji naroda so spoznali, da to še ne zadostuje. Kakor povsod, je bilo treba tudi tukaj seči po samopomoči. Zato so ustanovili organizacijo, ki naj bi skrbela za telesno zdravje, obenem pa to zdravje takoj uporabljala za vir čednostnega, krščanskega življenja. Ustanovili so zato — orlovske organizacije. Zato vsakdo, ki ima vpogled v delo orlovske organizacije, zna ceniti njeno veliko poslanstvo, ki ga ima v našem narodu. Kakor pri nas, tako imajo seveda tudi drugod katoliške telovadne organizacije. Vse te se zelo razlikujejo od telovadnih organizacij, ki skrbijo samo za telesno zdravje brez ozira na izbrano telesnega zdravja v dušni prid. Zato so v svojem delu in združevanju popolnoma ločene od onih. Imajo tudi svojo mednarodno katoliško zvezo. In slovenski Orli pri tej niso zadnji, pač pa v prvih vrstah. Upamo, da se bo to tudi letos pokazalo, ko grede v Rim, kjer se bodo zbrali katoliški telovadci iz vseh delov sveta, da manifestirajo za svoje veliko kulturno delo pred vidnim namestnikom Kristusovim.

Orlovska organizacija pa potrebuje za svoj razvoj prostora, takega prostora, kamor bo kdaj mogla povabiti tudi druge, da nastopijo pred nami. Zato si je zamislila velik načrt, pripraviti si take prostore. Oni, ki so bili leta 1923 na katoliškem shodu v Ljubljani, so na istem prostoru stali. To je bil prostor javne telovadbe, ob Dunajski cesti, nasproti vojašnici. Za ta prostor so si izbrali tako ime, da ga vsi narodi razumejo in enako kličejo: Stadion.

Stadion bo torej treba postaviti! Da bo mogoče čim več ljudi pridobiti, da ga bodo pomagali postaviti, so priredili srečkanje ali loterijo. Na videz ne bodo vse srečke zadele, v resnici pa prav vse. Kajti ta denar, — 10 D —, ki jih daš za srečko ni proč vržen denar, ampak je opeka v veliki zgradbi, ki naj bo kakor spomenik in ponos slovenskega naroda, ki hoče tudi iz lastne sile skrbeti za svoje ljubo zdravje!

Iz društvenega gibanja.

Ljutomer. (Uprizoritev Pasijona.) Veliki uspeh, ki ga je doseglo naše Prosvetno društvo ob uprizoritvi »Miklo-

Njegovo govorjenje je bilo negotovo. Izogibal bi se bil rad imena Greystoke, pa je vendar venomer hotel govoriti o dedščini svojega strica. Nesrečni Greystoke in njegov oče sta si bila brata, kakor veste —. In nekam čudno boječe je popraševal za Trzanom.

Koj sem opazil, da ni vse v redu. Trzan mi je sicer povedal, da ni Claytonu ničesar omenil o brzojavki, pa mogoče je bilo vsekakor, da je mladi Clayton po drugih potih zvedel o našem razkritju. Če bi bilo to res, sem sklepal dalje, potem je prišel Clayton k meni, da zve, ali namerava Trzan dedščino zahtevati zase ali pa jo prepustiti njemu — vam na ljubo. To bi bila seve požrtvovalnost in velikodušnost brez primere, kajne gospodična!

»In jaz sem ga v tistem hipu, ko je zame žrtvoval vse, — pa pognala iz hiše, ker sem se bala, da je premalo plemenit, da je — divjak!« je zastokala.

»Zmotili ste se gospodična, in to je človeška slabost —. Pa poslušajte dalje! Moral sem zvedeti, ali je bil Clayton, v slučaju da ga je kdo obvestil o Trzanovi dedščini, toliko pošten in nesebičen, da je vas obvestil o svojih izpremenjenih razmerah.

Skušal sem ga ujeti. Rekel sem mu: »Gospod Clayton, ali ste že povedali gospodični Ini, da se je Trzan odrekel njej na ljubo svoji dedščini?«

Res je nasedel. »Ne še«, je dejal in pobledele. Kaj je dalje besedičil je brez pomena za naju. Glavno je tole, gospodična Clayton je vedel, da ni več lord Greystoke, ampak čisto navaden, brezpomemben človek. In ni našel v svojem značaju toliko močnatosti, da bi bil vam, svoji nevesti, sporočil svoj izpremenjeni položaj. Ali veste, gospodična, kako se —.

Ine je vstala, blede, prepadla, pa hladna in ponosna. Ni bila zaman potomkinja stare ameriške

rodbine, po njenih žilah se je pretakala kri slavnih angleških dedov, poštenje in čast, to dvoje je največ veljalo v rodbini Porterjev.

»Vem, gospod poročnik, kako se tak človek imenuje —! Kje je sedaj gospod Clayton?«

Tudi Arnot je vstal.

»Nisem še končal. Gospod Clayton se je izdal in položaj je bil zame jasen. Povedal sem mu jasno in odkrito, da ni nastopil kot se spodobi za Angležgentleman, da Trzan svoje dedščine ne bo pustil — in da bo gospodična Ine odločila sama, ali hoče za moža človeka, ki je hotel izrabiti plemenitost svojega tekmeča. Povedal sem mu tudi, da v kratkem potujem v Wisconsin, uredim zadevo z zakladom ter vas o vsem obvestim.

Nato je gospod Clayton odšel in ni dal več glasu od sebe. Živi na Angleškem na očetovem posestvu.

Sedaj veste vse, gospodična! Na vas je, da storite kar je edino pravilno in pošteno!

»Bom!« je dejala Ine in odšla v hišo.

XI.

Ine išče Trzana.

Parnik Lady Helen je bil pristen izletniški parnik. Bogato je bil opremljen z vsemi udobnostmi in je nudil svojim potnikom vse kar so si le mogli želeli na svojem potovanju krog Afrike.

Prihajal je iz Marseilla, teden dni je ležal v Aleksandriji ter dal potnikom priliko, da so si ogledali spodnji Egipt. Nato je potoval po sueškem prekopu in skoz Bdeče morje, se ustavil v vseh zanimivih pristaniščih, nazadnje v Durbanu. Odtam je bil nameran naravnost v Capetown.

NIKDAR

več ne menjam, ampak ostane stalen odjemalec za sukno v veletrgovini R. STERMECKI, CELJE, št. 24, kjer se letos prodaja močen melton m 45 din., modern ševijot 52 D,

fini kamgarn 60 din., posebno fini in moderni kamgarni in covercoati 100 do 300 din. Vzorci se pošljejo v pogled, ilustrirani cenik z čez 1000 slikami čez razne domače potrebnosti pa zastoj. Kdor pride z vlakom, dobi nakupu primerno povrnitev vožnje. — Trgovci engro cene.

Poleg druge izbrane družbe je bil na krovu tudi gospod profesor Porter s svojim neločljivim tajnikom Filandrom, Ine z Barbo in pa ladijski poročnik Arnot s svojo novoporočeno soprogo.

Kot pristen pomorščak je hotel Arnot prebiti prve mesece svojega mladega zakona na morju. Ni bilo treba mnogo prigovarjati, pa se je potovanju pridružil tudi Ine.

Profesor Porter je sicer malo pogodrnjal, pa se je hitro vdal. Zanj, je pravil bo potovanje zgolj znanstvenega značaja. Pogovorila sta se s Filandrom, da poiščeta potomce afriškega pračloveka, obložila sta se s knjigami in zemljevidi, se vso pot učeno pogovarjala ali pa prepirala o prazgodovinskih kostenjakih in lobanjah, za žive kraje in ljudi, ki sta med njimi in mimo njih potovala, pa se še zmenila nista.

Za Ino je imelo potovanje še prav poseben pomen. Saj je bil izletniški parnik namenjen v Capetown in tam je ob tistem času bival — Trzan.

Zelo se je izpremenila Ine, odkar jo je obiskal poročnik Arnot v Wisconsinu. Clayton je bil zanjo nemogoč. Koj prvi dan po Arnotovem obisku mu je napisala pismo ter mu naznanila, da kot poštna Amerikanka more močiti le poštenjaka, ne pa varalico.

Ločitev ji ni bila pretežka. Saj je že koj tisti dan oči Trzanovem odhodu bridko obžalovala svojo pre-nagljenost in čutila, da brez Trzana nikdar ne bo ne srečna ne vesela. Zato je tudi poroko zavlačevala od tedna do tedna. Arnotov obisk ji je dal povod, da je končno in za vselej prelomila vsako zvezo s Claytonom.

Tembolj pa je z vso dušo zakoprnela po Trzanu.

(Dalje prihodnjik.)